

מ"ת 13162/08/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד עמאש (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 אוגוסט 2015

מ"ת 13162-08-15 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

13153-08-15

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

מוחמד עמאש (עציר),

המשיב

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, ועבירה של נשיאה והובלת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין. בתמצית יצוין כי המשיב החזיק נשק בשטח פתוח הנמצא דרומית לכפר מגוריו. מדובר באקדח. כמו כן החזיק בכיסו כדורי אקדח ומחסנית. כאשר הבחין בהגעת השוטרים זרק את הנשק והחל לברוח, ואולם נתפס על ידי המשטרה. מכאן גם העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אם כי חלק על הצידוק שבעבירת הנשיאה שבכתב האישום. יצוין כי המשיב הודה בעדותו, בביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום. לטענתו מצא את הנשק ולא התכוון לעשות בו כל שימוש פסול. יצוין עוד, כי חלק מהאירועים תועדו בצילום, ושוטרים העידו על האירוע, במהלכו ניסה המשיב להימלט. המשיב זיהה את עצמו גם בצילומי מצלמות המתעדים את החזקתו בנשק וכאמור, הודה בעבירות הנ"ל. בין היתר ציין כי לקח את הנשק עמו, במובן זה שלכאורה נשא את הנשק על גופו, כך גם מחסנית שנתפסה בכיסו. די בכל אלו כדי לבסס תשתית ראייתית מספיקה להוכחת עובדות כתב האישום. כפועל יוצא מכך די בכך גם כדי לבסס את עילת מעצר.

ככל שהדבר נוגע לעילת מעצר - כבר נפסק בעבר כי עבירות מסוג זה של החזקת ונשיאת נשק מקימות עילת מעצר. ראו למשל:

בש"פ 8694/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד אלגיוסי** (טרם פורסם, 30.10.09) פסקה 5 להחלטת כב' השופטת חיות;

בש"פ 5874/10 **דרוש מנצור נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 1.9.10).

עוד נפסק כי ככלל, עבירות בנשק מצביעות על מסוכנות רבה ובדרך כלל, למעט מקרים חריגים, יורה בית משפט על מעצרו של מי שגובשו כנגדו ראיות להחזקתו של נשק. ראו למשל בש"פ 817/09 **דראר ג'אבר נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 1.3.09). עם זאת, יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו, ויש גם מקרים, ואינם מעטים, בהם הוחלט על שחרור

לחלופת מעצר, גם כאלו אשר גובשה בהם תשתית ראייתית מוצקה לביצוע עבירות בנשק, מסוג אלו שבכתב האישום שבפני. ראו למשל:

בש"פ 1997/12 **גמל נ' מדינת ישראל** (14.3.2012);

בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל** (9.2.2012);

בש"פ 3099/12 **מדינת ישראל נ' אבו כליב** (19.4.12), פסקה 6.

במקרה שבפני, מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי. הגם שהתנהגותו מחשידה, סבור אני כי אין בעובדות שבתיק החקירה כדי לבסס רמת מסוכנות שלא ניתן לאיינה בחלופת מעצר ראויה. אוסיף עוד כי בנסיבות אלו, אין למעשה חשש להשפעה על עדים, מאחר והעדים כולם שוטרים. כאמור, המשיב הודה בחקירתו בעובדות כתב האישום, ובנסיבות אלו סבור אני שלא נשקף סיכון של ממש לשיבוש הליכי המשפט.

בנסיבות אלו, ראוי וניתן לבחון חלופת מעצר. לא מצאתי מקום להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, וסבור אני כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר אשר תבטיח סדרי פיקוח נאותים ותהיה מגובה בבטוחות כספיות מתאימות שישקפו את חומרת העבירות של החזקה ונשיאה של נשק.

אוסיף עוד כי בנסיבות העניין, לא מצאתי צורך בקבלת תסקיר של שירות המבחן בטרם תינתן החלטה בעניין שחרור המשיב לחלופת מעצר. סבור אני כי במקרה זה, בשים לב להעדף העבר הפלילי, ראוי שלא להעמיס על שירות המבחן עבודה נוספת, וראוי כי בית המשפט יתרשם ראשית מהמפקחים בחלופה המוצעת, ורק אם ימצא שאינו יכול לגבש עמדה ללא סיועו של שירות המבחן, כי אז תינתן החלטה על הגשת תסקיר. ראו לעניין זה בש"פ 478/12 **פריח אל עאסם נ' מדינת ישראל** (23.1.12).

אשר על כן, תיבחן חלופת מעצר כפי שהוצעה על ידי הסנגור בישיבה הקודמת ויבחנו המפקחים המוצעים, וככל שיימצאו מתאימים, תינתן החלטה לעניין ביצוע השחרור לחלופת מעצר וייקבעו סדרי פיקוח בהתאם.

ההחלטה הושמעה לצדדים, ולאחר מכן תיבחן חלופת המעצר לגופה.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ה,
09 אוגוסט 2015, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא